

verses mese

A kis patak szomorkodik,
mert vize nem gyarapodik.
Szomjazik a medre, partja,
mi a gyógyír eme bajra?

Gondolt egyet: Szólt a Napnak
ne süssön oly sokat aznap!
Szomjúság gyötri a nyáját,
ha tovább melegíti a tájat.

Gondolt újat: Szólt a Szélnek,
ne fújjon ennyire Délnek!
Kiszárad mind a legelő,
ha tovább mozog a levegő.

Gondolta még: De jó lenne,
ha egy Felhő megjelenne!
Nem szomjazna a mező,
ha hullna rá a langy eső.

Alighogy ezt kigondolta,
felhők jöttek, tömött sorba.
Mindből langyos eső esett,
a kis patak meder megtelt.